

Petőfi Sándor

Családi költészete

Petőfi számára mindig nagyon fontos volt a család, ezért verseiben gyakran emlékezik meg apjáról és édesanyjáról.

Bár sokat járta az országot gyalogszerrel és vándorszínészként, gyakran meglátogatta idős szüleit.

Olvassátok el ezt a két verset.

Az első / BEFORDÚLTAM A KONYHÁRA.../ rövidebb, hangulata vidám.

A vers műfaja helyzetdal – elmeséli, hogyan ismerkedett meg a konyhába lépve egy fiatal lánnyal, akibe rögtön szerelmes lett.

Fontos szerepet kap a versben a „tűz” motívuma:

tűz – pipában égő tűz, és a tűzhely tüze

tűz - a fiú szívében égő tűz, azaz a szerelem tüze

BEFORDÚLTAM A KONYHÁRA...

Befordúltam a konyhára,
Rágyujtottam a pipára...
Azaz rágyujtottam volna,
Hogyha már nem égett volna.

A pipám javában égett,
Nem is mentem én a végett!
Azért mentem, mert megláttam,
Hogy odabenn szép leány van.

Tüzet rakott eszemadta,
Lobogott is, amint rakta;
Jaj de hát még szeme párja,
Annak volt ám nagy a lángja!

Én beléptem, ő rámnézett,
Aligha meg nem igézett!
Égő pipám kialudott,
Alvó szívem meggyűladott.

Pest, 1843. július - augusztus

Feladat a vershez /a füzetbe másold be a kérdést és a megoldást is oda írd/:

Gyűjts a versből minél több olyan szót, ami a tűzhez kapcsolódik!

pl. rágyújtottam

A második / **EGY ESTÉM OTTHON**/ komolyabb hangú költemény.

Műfaja: **életkép** – Petőfi hazalátogat a szüleihez, egy kötetlen családi beszélgetést mutat be a vers.

Érezhető a versből a szülők viszonya Sándorhoz – apa-fiú viszony feszültsége /apja sose bocsájt meg neki azért, mert az iskolát otthagya vándorszínésznek állt/, illetve anyjához való erős ragaszkodása.

A költő éjszakába nyúlóan borozgat az apjával, közben beszélgetnek. A kettejük viszonya feszült. Sándort ez nagyon bántja.

EGY ESTÉM OTTHON

Borozgatánk apámmal;
Ivott a jó öreg,
S a kedvemért ez egyszer –
Az isten áldja meg!
Soká nem voltam otthon,
Oly rég nem láta már,
Úgy megvénült azóta –
Hja, az idő lejár.

Beszéltünk erről, arról,
Amint nyelvünkre jött;
Még a színészeztől is
Sok más egyéb között.

Szemében „mesterségem”
Most is nagy szálfka még;
Előítéletét az
Évek nem szüntették.

„No csak hitvány egy élet
Az a [komédia!](#)”
Fülemnek ily dicsérést
Kellett hallgatnia.

„Tudom, sokat koplaltál,
Mutatja is szined.
Szeretném látni egyszer,
Mint hány sz buk fenceket.”

Én műértő beszédit
Mosolygva hallgatám;
De ő makacs fej! föl nem
Világosíthatám.

Továbbá elszavaltam
Egy bordalom neki;
S nagyon, nagyon örültem,
Hogy megnevetteti.

De ő nem tartja nagyra,
Hogy költő-fia van;
Előtte minden ilyes
Dolog haszontalan.

Nem is lehet csodálni!
Csak húsvágáshoz ért;
Nem sok hajszála hullt ki
A tudományokért.

Utóbb, midőn a bornak
Edénye kiürült,
Én írogatni kezdtem,
Ő meg nyugonni dült.

De ekkor száz kérdéssel
Állott elő anyám;
Felelnem kelle – hát az
Írást abban hagyám.

És vége-hossza nem lett
Kérdezgetésinek;
De nekem e kérdések
Olyan jól estenek,

Mert mindenik tükör volt,
Ahonnan láthatám:
Hogy a földön nekem van
Legszeretőbb anyám!

(Dunavecse, 1844. április.)

Feladat a vershez /a füzetbe másold be a kérdést és a megoldást is oda írd/:

- a.) Írd le azt a mondatot a versből, melyből kiderül, hogy az apa nem is tudja, mit csinál egy színész!
- b.) hány versszak foglalkozik a költő apjával és mennyi az anyjával? /két számot kérek/

apjáról _____ versszakban ír

anyjáról _____ versszakban ír